

החלטת הממונה על המשמעת של אוניברסיטה תל-אביב

1. הנקבל הנו תלמיד שנה ג' לתואר בוגר בבית הספר למוזיקה.
2. ביום 15.05.2025 הוגש נגדו כתב קובלנה בטענה שביחד עם שתי תלמידות נוספות הוא שהה בקמפוס באמצע הלילה וריסס בגרפיטי דוכנים של חברות פרטיות וגופי שלטון בתחום הבטחון, שהוצבו לצורך קיום יריד התעסוקה באוניברסיטה ביום 07.05.2025. הקובלנה טוענת להפרעה לפעילות האוניברסיטה, פגיעה במתכוון ברכוש האוניברסיטה וברכוש אחר המשמש לצרכיה, התנהגות שפוגעת בכבודם של עובדי ותלמידי האוניברסיטה, התנהגות פרועה כלפי האוניברסיטה וצדדים שלישיים והתנהגות שאינה הולמת מעמד של תלמיד, עבירות על פי תקנון המשמעת סטודנטים (תשס"ח) (להלן – "תקנון המשמעת"). כמו כן באותו יום הוגשה נגדו בקשת ביניים במעמד צד אחד לאיסור כניסה ושימוש במתקני האוניברסיטה עד ליום 30.05.2025.
3. לאחר דיון מקוון בבקשת הביניים בנוכחות שני הצדדים, ביום 18.05.2025 החלטתי להשית על הנקבל איסור כניסה ושימוש במתקני האוניברסיטה מיום 18.05.2025 ועד ליום 25.05.2025 (ועד בכלל). לאחר מתן ההחלטה הנ"ל, סגור הנקבל ביקש ממני בכתב להורות על מתן הקלה זמנית בת מספר שעות, ביום שלישי 20.05.2025, וזאת לצורך השתתפות הנקבל באירוע "כיתת אמן" בבית הספר למוזיקה. בתגובה, האוניברסיטה מסרה כי אין לה התנגדות שהנקבל "יגיע ללימודים בכל ימות השבוע בבית הספר למוזיקה ובתנאי שיגיע רק ללימודיו בביה"ס ועפ"י מערכת השעות שלו ולא ישהה מעבר לכך בתחום האוניברסיטה וזאת עד תום ההליכים בתיק." לאור האמור, ביום 19.05.2025 תיקנתי את ההחלטה הקודמת והחלטתי להשית על הנקבל איסור כניסה ושימוש במתקני האוניברסיטה, מלבד הגעה ללימודיו בבית הספר למוזיקה. המגבלה חלה עד ליום 25.05.2025.
4. ביום 10.06.2025 התקיים דיון הקראה מקוון, במסגרתו הנקבל דחה את הטענה העובדתית כי הוא היה מעורב בהשחתת הדוכנים. כמו כן, סניגור הנקבל העלה טענה לביטול ההליך מחמת הגנה מן הצדק, לאור העובדה שלטענתו רשויות האוניברסיטה מסרו לשירות הבטחון הכללי את פרטיו של הנקבל.
5. לאור חומרת טענות הנקבל נגד האוניברסיטה, ביום 10.06.25 החלטתי להתחיל את בירור התיק בדיון על הטענה המקדמית של ההגנה מן הצדק, והוראתי לצדדים להגיע לדיון הוכחות מוכנים לדון בהוכחת טענה זו.
6. ביום 02.07.2025 התקיים דיון הוכחות מקוון שהוקדש לטענה של ההגנה מן הצדק. במסגרת דיון זה סגור הנקבל טען להגנה מן הצדק משתי סיבות. הראשונה, היא הרדיפה לטענתו של הנקבל על ידי רשויות האוניברסיטה, ובמיוחד עובדי הבטחון באוניברסיטה, כתגובה לפעילות הנקבל נגד

המלחמה בעזה. לטענת הנקבל רדיפה זו עולה כדי אכיפה בררנית. השנייה נוגעת למסירת פרטי הנקבל לשב"כ.

העובדות כפי שעלו בדיון ההוכחות

7. באשר לטענה הראשונה: הנקבל טען לרדיפה מצד יחידת האבטחה של האוניברסיטה. בנוסף, טענת האכיפה הבררנית מתבססת על העובדה שהוגשה קובלנה רק נגד הנקבל, ולא נגד שתי הנשים שנצפו בסרטונים של מצלמות האבטחה, שהובילו להגשת קובלנה נגד הנקבל (פרוטוקול דיון הוכחות, עמ' 7). הקובל מצדו סבור שהראיות אינן מוכיחות רדיפה או אכיפה בררנית, אלא להיפך, משום שביותר ממקרה אחד בעבר לא הוגשו קובלנות משמעותיות נגד הנקבל למרות בקשות של מנהל הביטחון באוניברסיטה להגישן. כמו כן, הוא ציין כי לא זוהו הנשים שמופיעות בסרטוני מצלמות האבטחה, כך שהאוניברסיטה אינה יודעת נגד מי להגיש קובלנות נוספות.

8. באשר למסירת פרטי הנקבל לשב"כ, הנקבל העיד כי ב-8 למאי בבוקר, הוא קיבל שיחה מאדם שזיהה את עצמו כעובד שב"כ, ששאל אם הוא מדבר עם הנקבל תוך ציון מספר תעודת הזהות שלו, וביקש לזמן אותו לשיחה בתחנת משטרה. הנקבל העיד כי הוא נלחץ מהשיחה וניסה לברר במה מדובר, אך לא קיבל הסבר. הנקבל אמר לאיש השב"כ כי הוא יתייצב בתחנת המשטרה רק אם יקבל צו חקירה. לאחר שיחה זו לא נוצר קשר נוסף מטעם השב"כ עם הנקבל. הנקבל העיד עם זאת, כי השיחה גרמה לו ולבת זוגו לחץ נפשי משמעותי.

9. כמה ימים לאחר מכן הנקבל קיבל את הקובלנה וניגש לחומרים שבתיק. הוא העיד כי הוא גילה בין החומרים מייל של רכז הביטחון באוניברסיטה בו הרכז מציין כי הוא דיבר עם רכזי הביטחון של הארגונים שהיו ביריד תעסוקה, ואמר להם להגיש תלונה נגד הנקבל במשטרה. כך הסיק את הנקבל כי האוניברסיטה מסרה לשב"כ את הפרטים שלו, דבר שפגע בתחושת הבטיחות והמוגנות שלו כסטודנט באוניברסיטה (פרוטוקול דיון הוכחות, עמ' 2).

10. לאחר הנקבל העיד מנהל הביטחון של האוניברסיטה. הוא תיאר את היכרותו הקודמת עם הנקבל והסביר שבעבר הוא ביקש להעמיד את הנקבל לדין משמעתי אך הדבר לא נעשה (פרוטוקול דיון הוכחות, עמ' 12-13). הוא העיד כי לאחר שסיירי הקמפוס זיהו באמצע הלילה גרפיטי על דוכנים של מציגים שונים ביריד התעסוקה, הוא קיבל שיחות טלפון מנציגים של השב"כ, של אלביט ושל גופים נוספים שדוכניהם הושחתו בגרפיטי. להערכתו גופים אלו קיבלו הודעה מהאוניברסיטה על כך שדוכניהם הושחתו. העד העיד כי הוא ביקש מהגופים להגיש תלונה במשטרה נגד הנקבל (לאחר ששאלתי אותו מה הוא אמר להם בדיוק, הוא אמר שהוא "המליץ" ולא ביקש). כששאלתי אותו למה הוא המליץ להם להגיש תלונה במשטרה, הוא ענה כי האוניברסיטה לא יכולה לטפל בהיבט הפלילי של המקרה. שאלתי אותו מה להערכתו הערך הכספי של הנזק שנגרם לכל גוף בנפרד. הוא ענה שהוא לא יודע להעריך אבל שהנזק הוא בעיקר תדמיתי, עבור האוניברסיטה (פרוטוקול דיון הוכחות, עמ' 13-16).

11. במייל מהעד ליועצת המשפטית של האוניברסיטה מיום 13.05.25 העד גם תיאר את הדברים. הוא כתב: "אני מבקש להעמיד לדין משמעתי את הסטודנט [שם] ואחרים בגין עבירות חוזרות ונשנות

כאשר האחרונה ביניהם לא רק שיצאה מפרופורציות אלא פגעה בשמה הטוב של אוניברסיטת תל אביב מול ארגונים ביטחוניים שונים וחברות ענק (רצ"ב תמונות). מנהלי הביטחון של החברות פנו אלי בעניין והודעתי להם שעליהם להגיש תלונה במשטרה על ונדליזם ויחד עם זאת, האוניברסיטה תפעל למצות את הדין עם אותם מפירי סדר, בנוסף להליך משטרי שנשקל על ידי האוניברסיטה. אני חושב שהיחידה להכוון תעסוקתי צריכה להגיש תלונה במשטרה בעניין זה."

12. כמו כן, הוא העיד כי נציג השב"כ שאל אותו אם הוא יודע מי צייר את הגרפיטי, ושכתובה הוא מסר את שמו של הנקבל (פרוטוקול דיון הוכחות, עמ' 15). כשנשאל על ידי סניגור הנקבל אם באוניברסיטה קיימים כללים כלשהם למסירת פרטים לגורמי ביטחון מחוץ לאוניברסיטה, הוא ענה שהוא לא מכיר כללים כאלו (פרוטוקול דיון הוכחות, עמ' 18). העד גם התעקש שלא מסר פרטים חוץ משם הנקבל. במענה, סניגור הנקבל העיר לו: "כן, אתה יודע, שירות, שב"כ לא צריך יותר משם, אתה יודע, זה בכל זאת שב"כ. אבל אתה, אני שואל האם, זאת אומרת, איך אתה מחליט למסור, שם של סטודנט לגורמי הביטחון." בתגובה, העד ענה: "באותו רגע, גוף ביטחוני פנה אליי, הכנתי את הפרטים." (שם) ומאוחר יותר: "לא ציפיתי לשום תהליך, אני לא יודע. אני לא יודע מה הם עושים עם זה, אני לא יודע אם הם יכולים להגיש תלונה למשטרה או שהם לא יכולים להגיש תלונה למשטרה, אני יודע, פנו אליי, שאלו אותי, ביקשו ממני, אני לא יכול, גם אם הם עושים חקירה מסוימת, אני לא יכול להיות הגוף שיפיל להם את החקירה שלהם. אני לא, אני מוסד מונחה משטרה. בתור ביטחון, הביטחון מונחה משטרה. אז אם בא אליי נציג גוף ביטחוני, מבקש פרטים על מישהו, אני נותן. חוץ מזה, עניתי רק שם, לא שום דבר אחר, רק את השם שלו." (פרוטוקול דיון הוכחות, עמ' 19).

13. לטענת סניגור הנקבל, הראיות והעדויות הנ"ל חושפות התנהלות שערורייתית מצד האוניברסיטה, שפוגעת באופן ממשי בתחושת הצדק, במיוחד לאור העובדה ששם הנקבל נמסר לשב"כ לפני שהליך בירור האישומים נגדו התברר בערכאות המשמעתיות של האוניברסיטה. מנגד, לטענת הקובל, אין פסול בהתנהלות האוניברסיטה, בטח לא כזה שמצדיק ביטול הקובלנה. הקובל טען כי קביעה כי המלצה לגורמי חוץ להגיש תלונה למשטרה על אירועים נשוא קובלנה משמעתית משמעותה הכרה בחסינות של תלמידי האוניברסיטה מפני מסירת פרטים לגורם חוץ או העמדה לדין פלילי במקרים בהם מתנהלים הליכים משמעתיים.

דוקטרינת הגנה מן הצדק

14. בפסק דין יפת, נקבע כי לבית המשפט הפלילי "שיקול דעת לעכב הליכים, משאין באפשרותו להעניק לנאשם משפט הוגן ו/או משיש בניהול המשפט משום פגיעה בחוש הצדק וההגינות, כפי שבית-המשפט רואה אותו".¹ מאז 2007 הדוקטרינה מעוגנת בסעיף 149 סעיף קטן (10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, המכיר, בין הטענות המקדמיות שנאשם רשאי להעלות לאחר תחילת המשפט, בטענה כי "הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".²

¹ ע"מ 2910/94 יפת נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 221, 370 (1996).
² ראו גם ישגב נקדימון, הגנה מן הצדק (מהדורה שלישית, 2021), עמ' 69-112.

15. לדוקטרינה שלושה שלבים. בשלב הראשון, על בית המשפט לזהות את הפגם שנפל בהליכים ולעמוד על עוצמתם. הפגם עשוי להתקיים בנסיבות עובדתיות שונות כגון הגשת כתב אישום מטעמים זרים; הפליה בהעמדה לדין פלילי, תוך הבחנה בין חשודים הנתונים בנסיבות דומות; פגמים שנפלו בהתנהלות הרשות בשלב החקירה; וליקויים בשמירת וגילוי חומר החקירה.³ אם נמצא פגם, בשלב השני בית המשפט יאזן אותו מול אינטרסים מתחרים.⁴ לצד שקילת הצורך בבירור האמת והרתעת עבריינות, בית המשפט רשאי לקחת בחשבון את האינטרס בפסילת מהלכים נפסדים של הרשות והרתעתה מפני נקיטתם בעתיד.⁵ לבסוף, אם בית המשפט קובע בשלב השני שיד האינטרסים המתנגדים להמשכו של ההליך ללא כל שינוי גוברת על יד האינטרסים התומכים בכך, עליו לקבוע את הסעד הראוי.⁶

יישום

16. לאחר ששמעתי את העדים וטענות הצדדים, וקראתי את המייל בו מנהל הביטחון דיווח על המקרה לרשויות האוניברסיטה, אני קובעת שיש לבטל את ההליך המשמעתי שמתנהל נגד הנקבל. להלן נימוקי ההחלטה.

17. לא השתכנעתי כי רשויות האוניברסיטה רודפות את הנקבל, מפלות אותו לרעה או מגישות קובלנות באופן בררני. לא הובאו בדיון ההוכחות ראיות ברורות לכך. העובדה שטרם הוגשו קובלנות נגד שתי הנשים שנצפו במצלמות האבטחה אינה תומכת בטענת הנקבל, לאור אמירת הקובל כי נשים אלו טרם זוהו.

18. עם זאת, אין בין הצדדים ויכוח כי מנהל הביטחון של האוניברסיטה מסר לשב"כ את שם הנקבל תוך שהוא קובע כי הוא זה שהשחית את הדוכנים, ובנוסף עודד גופים ביטחוניים רבים להגיש תלונה במשטרה נגד הנקבל, לפני בירור ההליך המשמעתי נגדו. שתי פעולות אלה של עובד בכיר באוניברסיטה במסגרת ניהול התיק נגד הנקבל עומדות בסתירה קיצונית לעקרונות של צדק.

19. ראשית, שתי פעולות אלה של מנהל הביטחון מהוות פגם חמור בהליך נגד הנקבל. על פניו מדובר בהפרה של נוהל הגנת הפרטיות (נוהל 01-014), האוסר על האוניברסיטה להעביר מידע לצד שלישי ללא הסכמת נושא המידע, אלא אם הדבר נדרש או מותר לפי דין. ייתכנו כמובן מצבים בהם האוניברסיטה מחוייבת, על פי דין, למסור לגורמי אכיפת החוק פרטים של תלמידים, חברי סגל או עובדים אחרים החשודים בביצוע עבירות, גם לפני השלמת הליך בירור האשמה בתוך האוניברסיטה. אך חובה כזו חלה על פי הדין בישראל רק עבור עבירות מסוימות, כגון עבירה בקטין או חסר ישע, שאינן רלוונטיות למקרה של הנקבל.⁷ ייתכנו גם מצבים בהם האוניברסיטה מעכבת חשוד עד להגעת המשטרה, מגישה תלונה בעצמה למשטרה או מדווחת על עבירה שנעברה בשטחי האוניברסיטה. כמו כן, על פי סעיף 39.2 לתקנון המשמעת, בית הדין רשאי להורות למזכיר האקדמי ליתן הודעה ליועץ המשפטי לממשלה אם סבר כי הקובלנה מעלה חשש כי נעברה עבירה פלילית

³ שם, עמ' 91.

⁴ שם, עמ' 92.

⁵ שם, עמ' 105-106.

⁶ שם, עמ' 114-116.

⁷ ס' 368 ד' לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

כמשמעותה בסעיף 268 לחוק העונשין תשל"ז-1977. אין צורך לפרט במסגרת הליך זה את כל הנורמות הרלוונטיות. גם אם נסכים כי האוניברסיטה רשאית במקרים מסויימים להעביר מידע על חשודים בביצוע עבירה פלילית לגורמים חיצוניים, הפעולות של מנהל הביטחון לא יכולות להיכלל במסגרת מקרים אלו. זאת, מאחר והתקשורת בינו לבין הנציגים של גופי הביטחון השונים נוצרה לא במסגרת תפקידם בשמירה על הסדר ועל החוק, אלא כנפגעים של הגרפיטי ולדברי מנהל הביטחון, כדי להגן על תדמיתה של האוניברסיטה. מנהל הביטחון הסביר כי הוא "מונחה משטרה", ושכשהוא מקבל בקשה מגורם ביטחון רשמי – הוא מצייט לבקשה. לאור העובדה ששיחתו עם נציג השב"כ לא נוצרה במסגרת פעילות השב"כ לשמירה על הביטחון, הסבר זה אינו יכול להצדיק מסירת שם הנקבל לשב"כ. הסבר זה בוודאי לא יכול להצדיק את ההמלצה לגורמים שונים להגיש תלונה במשטרה. לאור חוסר המידתיות הקיצוני בין מעשה הוונדליזם לבין קיום חקירה בשב"כ, היה על מנהל הביטחון לכל הפחות לבדוק עם הייעוץ המשפטי של האוניברסיטה האם הוא רשאי למסור את המידע.

20. כמו כן, גם אם נתייחס לגופי הביטחון השונים שקיבלו המלצה להגיש תלונה למשטרה כנפגעי עבירה, קשה למצוא הצדקה למסירת שם הנקבל לגופים אלו. קשה להצביע על נזק חומרי ממשי שנגרם עקב השחתת הדוכנים, והאוניברסיטה לא טענה שנגרם נזק כזה. הנזק היחיד שעליו הצביע מנהל הביטחון הוא נזק לתדמיתה של האוניברסיטה כלפי גורמים ביטחוניים. אם כך, מחומר הראיות עולה כי לא נגרם לחברות וגופי הביטחון נזק ממשי ולכן לא ברור מה ההצדקה להגשת תלונה במשטרה. מאותה סיבה, לא ברור מה יכולה להיות ההצדקה למסירה של שם תלמיד החשוד בהשחתת דוכן לשב"כ. אמנם הגרפיטי שצייר התלמיד מהווה, באופן פורמלי, אקט של ונדליזם, אבל ממדיו המינוריים, מובילים למסקנה, שעלתה גם מחומר הראיות, כי לא נגרמה שום פגיעה בשב"כ.

21. לפי המייל של מנהל הביטחון והתמונות שצורפו לו, הגרפיטי על הדוכנים כלל סימני ידיים מגואלות מדם ומילים כמו "רצח עם". על כן ברור שהגרפיטי הביע ביקורת קשה מאוד נגד החברות והגופים הביטחוניים, וסביר שאם הדוכנים היו מוצגים כמו שהם ביריד התעסוקה הם היו עלולים לגרום לנזק תדמיתי לגופים אלה. אולם בהקשר זה עולה הסיבה השנייה שבגינה התנהלות האוניברסיטה לא פרופורציונלית ואפילו שערורייתית: הקובלנה טוענת לוונדליזם שהינו קשור באופן הדוק לביטוי פוליטי. ככזה, הוא מחייב את רשויות האוניברסיטה לנקוט במשנה זהירות בניהול התיק. בפרט, היה על רשויות האוניברסיטה להבין שככל שתדמית השב"כ נפגעה מהגרפיטי, מדובר בביטוי פוליטי מצד תלמיד ושבחברה דמוקרטית לשב"כ אין עילה לגיטימית לתשאל אדם בגין דעותיו הפוליטיות נגד מלחמה. כמו כן, היה עליהן לקחת בחשבון את המשמעות של מעשיהן עבור חופש הביטוי הפוליטי בשטחי האוניברסיטה. רשויות האוניברסיטה כשלו בהקשר זה. כשמנהל הביטחון של אוניברסיטה מוסר לשב"כ שם של תלמיד בקשר לוונדליזם מינורי שנעשה במסגרת פעילות מחאה פוליטית נגד המלחמה בעזה, המסר שנשלח לקהילת האוניברסיטה הוא כי רשויות האוניברסיטה לא דואגות לחופש הביטוי הפוליטי בקמפוס ואפילו מוכנות לסכנו.

22. מנהל הביטחון הסביר כי מה שהניע אותו להמליץ על הגשת תלונות במשטרה הוא הנזק שנגרם לתדמית האוניברסיטה מהשחתת הדוכנים. הגנה על תדמית האוניברסיטה אינה יכולה להצדיק פגיעה כחמורה בתלמיד, אפילו אם חשוד בביצוע עבירה משמעתית, ובקהילת האוניברסיטה (על

הנזקים ועוצמתם, ראו את הפסקה הבאה). אך בכל מקרה, לא ברור מדוע ניהול ההליך המשמעותי לא היה מהווה מענה מספק כדי להתמודד עם הנזק התדמיתי שנגרם לאוניברסיטה. וכפי שאפרט בפסקה הבאה, התנהלות האוניברסיטה פגעה באוניברסיטה עצמה.

23. הפגם שבהתנהלות האוניברסיטה הוא חמור מאוד, וטומן בחובו גם פגיעה בתלמיד וגם פגיעה באוניברסיטה כמוסד מרכזי במדינה דמוקרטית. הפגיעה בתלמיד באה לידי ביטוי בשיחה עם איש השב"כ, שגרמה ללחץ נפשי שחוו הנקבל ועל בת זוגו, ולא בכדי. פגיעה זו חמורה במיוחד כאשר היא נעשית על ידי האוניברסיטה. המלצה של מנהל יחידת הביטחון של האוניברסיטה, האמון על שמירת ביטחונם של תלמידי האוניברסיטה, לגופים חיצוניים להגיש תלונה במשטרה כנגד תלמיד בגין ציורי גרפיטי הנושא מסר פוליטי – חותר תחת תפקיד יחידת הביטחון להגן על הנקבל כתלמיד באוניברסיטה, גם אם הביטוי הפוליטי שנוי במחלוקת ואינו עולה בקנה אחד עם עמדתם של רוב אזרחי המדינה. מעבר לפגיעה ברווחת הנקבל, בחזקת החפות העומדת לו, וכן בזכויותיו הבסיסיות לפרטיות, ולתחושת מוגנות בתוך הקמפוס, האופן שבו פעלה יחידת הביטחון פוגע פגיעה חמורה באוניברסיטה כמוסד דמוקרטי, שבו נשמרים, ואף נלמדים, עקרונות דמוקרטיים בסיסיים, ובהם חופש הביטוי וההפגנה ושלטון החוק, ומסירת שם הנקבל לשב"כ עלולה לגרום לאפקט מצנן, עבור כלל קהילת הקמפוס, מפני הבעה של עמדות פוליטיות ביקורתיות כלפי רשויות השלטון.

24. אל מול הפגמים הרבים והקשים בהתנהלות האוניברסיטה, שפגעו בזכויותיו של הנקבל ובמגוון אינטרסים – ובהם שמירה על הקמפוס האוניברסיטאי כמרחב בטוח לביטויים פוליטיים, כמו גם על אמון קהילת האוניברסיטה בהליכים המשמעותיים – עומד האינטרס בבירור האמת במקרה נשוא הקובלנה. אולם באיזון בין האינטרסים, הגעתי למסקנה כי ידו של האינטרס בבירור האמת במקרה של וונדליזם קל שלא נושא עמו נזק חומרי או תדמיתי משמעותי – על התחתונה.

25. לאור עוצמת הפגם שבהתנהלות האוניברסיטה, אני מחליטה לבטל את ההליך נגד הנקבל מחמת הגנה מן הצדק, וזאת הן בשל הפגיעה החמורה בתלמיד ובאוניברסיטה, ועל מנת לשלוח מסר ברור לרשויות האוניברסיטה לבל תפעלנה בעתיד באופן דומה.

26. בנוסף, אני ממליצה לאוניברסיטה לחדד בקרב עובדי האוניברסיטה, ובפרט יחידת הביטחון, את נהלים הפנימיים לגבי מסירת מידע על תלמידים ועל עובדי אוניברסיטה לגורמי חוץ. כמו כן אני ממליצה לאוניברסיטה לחדד בקרב עובדיה את החשיבות של חופש הביטוי והתפקיד הייחודי והמרכזי של אוניברסיטה בחברה דמוקרטית.

החלטה זו ניתנה היום, ה- 09.07.2025.

ד"ר נטלי דודזון